Új Kemenesalja

I. évfolyam, 5. szám
1989. november

KEMENESALJA TANÁCSAINAK LAPJA ● Megjelenik kéthavonként ● Ára: 5 forint

„Segítsen, hogy segíthessünk Celldömölkön!"

A még használható, de ön által már nem használt ruhát, televíziót, rádiót, mosógépet, centrifugát, hűtőszekrényt stb.

NE DOBJA EL, AJÁNLJA FEL A RÁSZORULÓKNAK!

Kérjük, hogy levélben, személyesen vagy telefonon értesítsen bennünket. Celldömölk, Széchenyi u. 18. Tel.: 128.

Az ön által felajánlott tárgyakért házhoz megyünk!

A környezetükben élő rászorulókról tájékoztasson bennünket!

Ha ön is részt venne szolgáltatásunkban, akkor a fenti címen jelentkezzen!

KEMENESALJAI IFJÚDEMOKRATÁK SZÖVETSÉGE

„...A HELYZETNEK NINCS SEMMI OKA, HOGY MEGVÁLTOZZON MAGÁTÓL..."

Mentsük meg falvainkat!

A KISKÖZSÉGI LÉT vagy nemlét, e történelmi lenni vagy nem lenni kérdésre Kemenesaljának kéttucatnyi kistelepülése évszázadok óta makacs igennel válaszolt. Ezek az aprócska falvak túlélték a tatárés törökvészes, sőt az újabb zivataros századokat is. Eddig túlélték a huszadik századot is. Kivándorlás és belföldi elvándorlás, világháborúk, gazdasági és társadalmi változások vitték el mindig a legéletképeseb nemzedéket, fogyasztották az életerőt. Mégis megmaradtak.

Az utóbbi évtizedekben történelmi szükségszerűség volt az, hogy a fejlettebb országokhoz hasonlóan a munkaerő jelentős része átcsoportosuljon az iparba, ezzel együtt a városba. Az már nem volt szükségszerű, hogy olyan arányban, mint a legfejlettebb gazdaságú országokban. Szükségszerű volt, hogy a nagyüzem gépesítéssel és vegyszerek használatával könnyítse meg és tegye hatékonyabbá a mezőgazdaságban megmaradók munkáját. Az viszont már kérdéses, hogy ekkora méretű nagyüzemekre, a hozzájuk méretezett gépparkra volt-e szükség. Az már nem is kérdéses, hogy a kémiai termékek ilyen tömegű felhasználása ellenünk fordul...

Az sem volt éppen történelmi szükségszerűség, hogy a vasi kisfalvakat tanyaszámba véve, az óvodásokat és a kisiskolásokat naponta buszok vigyék a körzeti intézménybe. Az sem, hogy a megszűnt gazdakörök, helyi egyletek, sportegyesületek helyett nem maradt igazi közösségi fórum, legfeljebb a műsorgondokkal küszködő művelődési ház büféstül, és... a kocsma (amely lehetne hangulatos kisvendéglő is).

Megfogyatkozott az értelmiség, főként a helybenlakó. Ha vannak még, ők is bejárnak a közeli városba, nagyközségbe. A tanácstól csak kirendeltség maradt, öröm, hogy már nevében újra elöljáróság. A nagy szövetkezetnek a szomszéd faluban van a központja, a döntések ott születnek.

Nagy gondok ezek, de még nem jelentenek bulldózer nélküli falurombolást. A kis faluk állnak; vannak megüresedett porták, de vannak többkevesebb ízléssel (újabban egyre jobb ízléssel) épített új otthonok. Igaz, ezeket a szülői gond gyakran azért méretezi ekkorára, mert bízik benne, a gyerekeket nem hívja el végleg a távol, a város, esetleg a külföld.

Ezt a bizalmat erősíteni kell (ene). Segíteni minden megtartó erőt: a családét, a hagyományokét, a szülőföld szeretetét. És megadni az emberi létnek a kis községekben biztosítható pozitívumait: a nem ráfizetéses háztáji gazdálkodást, amely többnyire csak azért tűnik nyereségesnek, mert a benne dolgozók munkája nem bértétel. Biztosítani a tiszta, nem szennyezett környezetet, hogy ne csak nyaralónak meneküljön ide a szmogtól fuldokló városi, hanem telepedjék is le itt.

Ha életünk szabályozottsága nem az okos szabadság felesleges nyírbálása lesz, ha a helyben-döntés lehetősége igazán adva lesz, eldől a kérdés, túlélik-e ezek a kis falvak századunkat is.

Léránt Ferenc

Következő lapszámunk

jövő év januárjában jelenik meg, s ettől kezdve – reményeink szerint – már havonta eljut az Olvasóhoz az Új Kemenesalja. Mint nyolc hónappal ezelőtt írtuk, az idei évet kísérleti vagy próbaidőnek tekintettük, ezért fordulhatott elő, hogy lapszámonként más-más fejlécet alkalmaztunk. Igyekeztünk sajátos arculatot kialakítani, próbálkoztunk újabb és újabb ötletekkel. Egyvalamit viszont nem ígértünk, nem is ígérhettünk, méghozzá azt, hogy eseményszerűen tudósítunk Kemenesalja történéseiről. Ezt csak napilapok vállalhatják.

Bízva olvasóink további türelmében és támogatásában adjuk most kézbe az utolsó kísérleti példányt.

Feltámadásra várva

TERJEDELMES TANULMÁNYBAN IS NEHÉZ LENNE átfogni falvaink sorsának alakulását. E cikkben csupán néhány vonás megemlítésére vállalkozhatunk. Kemenesalja vidékére is a kistelepülési szerkezet jellemző, korábban karakteresebb arcélű falvakban élt a lakosság zöme. Évszázadok, ezredév történelmét hordozzák, múltunk kincsesbányája tárul elénk, ha csak gondolatban futunk is át az eseményeken. A kemenesi táj szépségét Berzsenyi Dániel oltotta belénk: „kékellő halmok, gyönyörű vidékek". S e környezetben az erdőszélekhez, dombhajlatokhoz, patakok mentéhez húzódtak a történelmileg kialakult falvak. Fészkei az emberi létnek.

Mélységes mély a múltnak kútja! A sok nehézség, visszaesés és fellendülés viszontagságaiban a falvak éltek rendületlenül. Ennek idézése fájdalmas szembesülést tár elénk, ha a sorsfordulónak számító 1945-ös esztendő utáni tényekkel nézünk szembe. Napjainkban pedig a szembenézés, más fogalmazásban az „elszámolás" igényével szólhatunk az eltelt évtizedekről, hisz a kezdeti bizakodás, eredmények után leértékelődött a falu. A politika szülte „szent" hiedelem jegyében, hogy megteremtjük a valóban szocialista falut, minden eddiginél különbet! Sok tekintetben döbbenettel állhatunk a tények előtt – e sorok írója is, mint egyik végrehajtója az akkori elvárásoknak, amelyekről már tudjuk, hogy túlhaladottá vált.

A MINDENKORI JÁRÁSNAK TÖRTÉNELMI „KULDETÉSE" VOLT: a szövetkezetesítés, körzetesítések, összevonások. S amikor mindez megtörtént, akkor kijelentődött, hogy a járások történelmi küldetése befejeződött! A legfájdalmasabb éppen az volt, ami ellen enyhébben, néha sziporkázóbb-

folytatás a 3. oldalon

Hol sírjaink domborulnak...

Összeállítás lapunk 2. oldalán

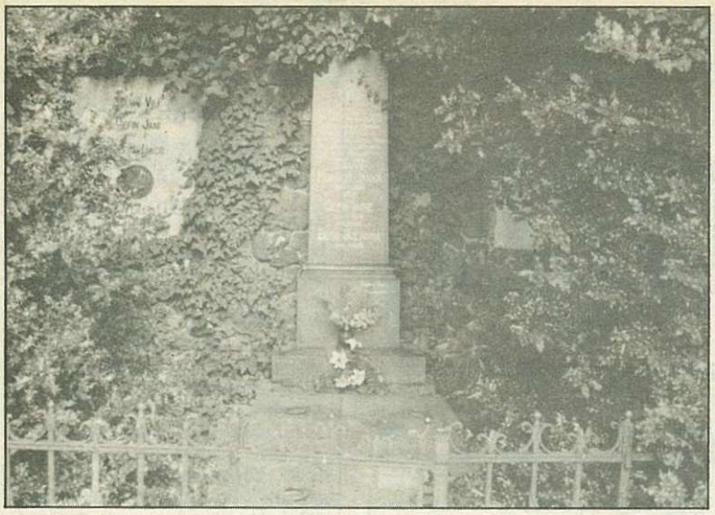

Dr. Géfin Lajos, kórházalapítónk sírja.

Virághalmi Ferenc honvédszázados nyughelye.

Novemberi séta a „régi" kiscelli temetőben

A mindennapok gondjaiba belefáradt ember, akinek bensője csordultig telt a világ zűrzavarával, ösztönösen vágyik lelke nyugalmára. Önkínzó töprengések árán próbál megnyugtató magyarázatot kapni a minden halandót szorongató, izgató kérdésekre, a lét-nemlét sejtelmeire, melyek kéretlenül felködlenek, s várják az eligazító, megnyugtató választ. Bármily fájdalmas és tragikus az elválás, az emberi tudat peremén felfénylik a tragikumot átvilágító, reményt fakasztó transzcendencia.

Halottaink távozását más-más módon éljük át. Legtöbben úgy gondojuk, hogy a halál nem választ el véglegesen bennünket. Eltávozott hozzátartozóink továbbra is velünk vannak, s kölcsönös szeretetünk örökkön élő. Hisszük, hogy Teremtőjüknél megelelték lelkük nyugalmát. Temetésükkor mi is elrebegtük a magunk kérését: „Adj Uram örök nyugodalmat nekik..." Halottak napján felkeressük sírjukat, felidézzük emléküket, újra meg újra esdünk lelkük nyugalmáért, elhelyezzük hamvaik felett a kegyelet virágait, és meggyújtjuk gyertyánkat, melynek felfelé törekvő lángja utat mutat a még élőknek is.

A novemberi napokon nemcsak szűkebb családunk halottaira gondolunk. Lerójjuk kegyeletünket – legalább egy néma főhajtással, netán fohásszal – azoknak az eltávozottaknak a sírjánál is, akik életükben a szűkebb hazáért, szülő- és lakóhelyükért, netán hőn szeretett magyar hazánkért az átlagosnál többet tettek. A mi kis városkánk temetőiben sok köztiszteletre érdemes elődd alussza örök álmát. Most a „régi" jelzővel ékített kiscelli temetőben nyugvó „érdemesek" közül néhányuk sírját keressük fel.

Elsőként olyan valakit választunk, akinek nemcsak bölcsőjét ringatták itt, de példás életének színtere is ez a városka volt, és még a sírfedél is itt borult reá. Választottunk dr. *Géfin Lajos*, kórházunk első és egyben alapozó főorvosa, aki a 48-as forradalom gyászos záróakkordja után, 1849-ben született, és az első világháború kezdete előtt, 1914. márciusában hunyt el. Valamikor egy kicsike utca viselte nevét, de erre az „átkeresztelés" miatt kevesen emlékeznek már. Sokáig a feledés fátyla takarta fia, a száz éve Kiscellben született dr. Géfin Gyula pápai prelátus érdemeit is. Ő 50 éve kezdett ásatásaihoz a szombathelyi Romkertben. Reá és régészeti feltáró munkájára egy hónappal ezelőtt emlékeztek a SAVARIA MÚZEUM 3 napos tudományos ülésén. Megérdemelte.

Dr. Géfin Lajoson kívül még egy olyan orvos nyughelyét találjuk itt, akiről halála után utcát neveztek el. Az életében tisztelettel övezett *dr. Király János* máig névadója a valahai Pápai utcának.

Legnevesebb halottaink egyike *dr. Gáyer Gyula*, aki Kiscell legelső épülete, a Koptik Odó által épített Anna-kápolna közvetlen szomszédságában állt házacskában jött e világra. Innen indult magasra ívelő pályája. Híres tudósként vált meg a földi léttől, s talált örök nyughelyre szülőhelye „régi" temetőjében. Az általa „alkotott" – magas botanikai szakértelemre utaló – embereket gyönyörködtető valahai „Gáyer-kert" észak-nyugati csücskében áll mellszobra. Lakóhelyünk egyik tere és egyik iskolája az ő nevét viseli. Emléke élő, méltó rá.

Most irányozódjunk temetőnk északkeleti sarkára, s álljunk meg *Göttmann Bódog* sírjánál. Az elszürkült sírkő jelzi, hogy ő Celldömölk díszpolgáraként hunyt el 1922-ben. Nyugdíjasként telepedett le itt, és celldömölkivé válva, sok nemes ügyért harcolt önzetlenül. Szívügye volt a város virágosítása és fásítása, a téglagyár helyén a liget felvirágoztatása. Méltóvá vált az utókor megbecsülésére. Sírjának jelenlegi állapota semmiképpen sem „díszpolgári".

Virághalmi Ferenc 48-as honvédszázados sírjánál is rójuk le kegyeletünket. A volt piarista tanár közlegényként lépett a honvédség soraiba. Görgey seregénél már századosként harcolt. Világos után – büntetésként – közlegényként sorozták be az osztrák hadseregbe. Lombardiába került. Hazatérése után nehéz évek vártak rá. Egyébként kiváló tollforgató volt. Szép számmal írt verseket és elbeszéléseket. 1875 szeptemberében látogatóba jött Kiscellbe. Ekkor és itt halt meg, s lett vendégből temetőnk örök lakója. Vendéglátója, Hollósy Jusztinián dömölki apát temette el. Régebben sírjánál tartották a március 15-i ünnepélyeket.

A ravatalozónak használt temetői kápolnában nyugszik annak építtetője, *Hollósy Jusztinián* bencés apát, a Magyar Tudományos Akadémia t. tagja, neves csillagász, a zárdai iskola építtetője, Kiscell díszpolgára, akinek nevét éveken át viselte az apátsági templom körüli tér. Napjainkban már nem. Vajon miért nem? Ezen is lehet tűnődni! De sok máson is!

Múlton merengő temetői sétánkat zárjuk, visszatérünk a mába, s munkáljuk a jövőt. Halottaink pedig nyugodjanak továbbra is békében, a mindig tisztán tartott temetőjükben, sírrablóktól sem háborgatottan.

Horváth Lajos
Fotó: Simon

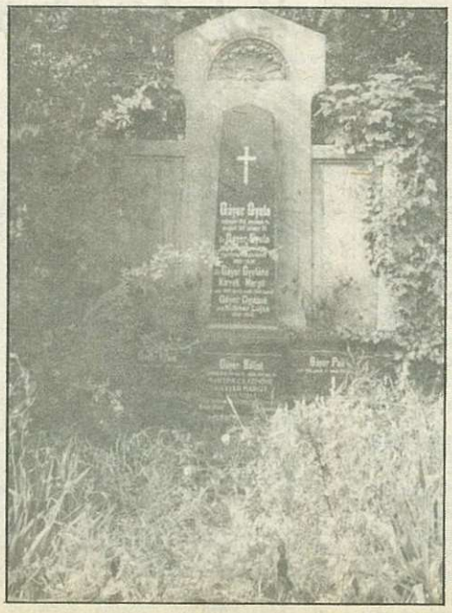

Dr. Gáyer Gyula síremléke.

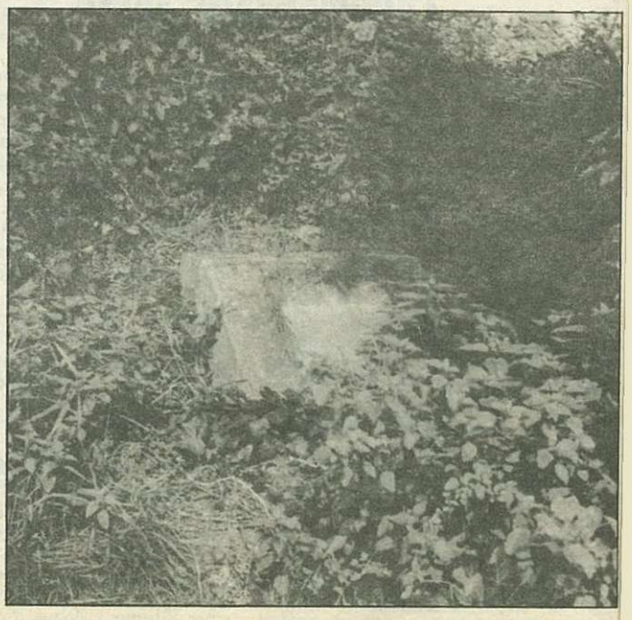

Göttmann Bódog „díszpolgári" sírhelye.

Feltámadásra várva

folytatás az 1. oldalról

ban tiltakoztunk is, hogy kijelölték a „szerepkör nélküli" falukat! Ez a település-politika csúcsteljesítménye, ezt már nem hittük el, vagy nem viseltük el, hisz a józan ész azt diktálta, hogy ha valami létezőnek nincs szerepe, az akár már halott is lehet. Az ellenvélemény kifejezésére 1977-ben összehívtunk egy tanácskozást Mersevátra, ahol a „SZEREPKÖR NÉLKÜL IS VONZ MERSEVÁT" című jelentést tárgyaltuk meg. A felsőbbség ezen – emlékezetem szerint – nem képviseltette magát. Így volt ez más esetekben is a vasútak felszedésekor, így szűnt meg a Sopronig közlekedő GYSEV is.

A FALVAK SORSÁT LEGJOBBAN TERMELŐSZÖVETKEZETEK HELYZETE HATÁROZTA MEG. Szerencsésen alakult-e vidék szövetkezeti mozgalma, hisz még a Cseren gazdálkodó téeszek is az élenjárók sorába küzdötték fel magukat. A szövetkezetek jobban őrizték a falvakat, mint például a „legkövetkezetesebb" szocialista szektor, az állami gazdaság. Nem véletlen, hogy három falunk, Keléd, Köcsk és Csönge, az úgymond állami gazdasági községek romlottak le leginkább. Itt nem a fizetésről szólok, hanem a faluk egészének helyzetéről, tartalmáról és küllemről. Napjainkban például Köcskön az állami gazdaság portája a legelhanyagoltabb. Kiábrándító! A termelőszövetkezet faluközelibb volt. Az összevonások túlzásai ellenére is volt fellendülés, természetesen elsősorban a központokban, de kihatott a kis falvakra is.

Idézek egy vallomást erről **Vajda Lajostól**, Borgátáról: **„A TERMELŐSZÖVETKEZETBE SÍRVA, DE DACCAL LÉPTEK BE AZ EMBEREK.** Kétségbeesés szülte a dacot – megmutatjuk, csak azért is megélünk! Jó volt a föld, de jók voltak az alapok is, hisz a közösbe adtunk 65 tehenet, 58 ökröt, 46 növendéket, 22 lovat és 11 csikót. Az emberek összefogtak és kiválót alkottak. Megjött a bizalom, újra lett hit a jövőben és élt, gyarapodott a közösség. Feléledt a közösségi szellem. Volt újra énekkar, színjátszás és lettek országjáró kirándulások. A borgátai tsz-tag járt Egerben, Kékestetőn, Miskolcon, Szentendrén, Esztergomban, Pécsett, gyönyörködött az ezüstös Dunában, a kéklő Balatonban, aludt a Papp-szigeten, Gézaházán, Lillafüreden és ismerkedett a kicsi, de gyönyörű Hazával. Micsoda öröm volt hallani: ha nincs tsz, soha el nem jutunk e gyönyörű tájakra, vidékekre. Elégedett volt a falu közössége. Amikor az emberek közérzete a legjobb volt, akkor jött a politika és egycsapásra lerombolt mindent. Megszűnt a tanács, bezárták az iskolát és legvégül összevonták a téeszeket. 1968-ban Borgáta megszűnt önálló lenni. Azóta 150 fővel csökkent a lakosok száma, a települést lèírt, szerepkör nélküli faluvá züllesztette a politika".

NEM MINDEN FALUNAK VOLT EGYFORMA A SORSA, lehetősége, még ha tendenciájában azonos vonások rajzolódtak is ki. Megfigyelhető, hogy a táj központjához, Celldömölkhöz közeli falvak élete, életképessége tapinthatóan jobb. Ezeken a helyeken a lakosság létszáma vészesen nem esett vissza, új házak épültek, könnyebben bejutottak a városba munkát vállalni. S ott, ahol akadtak a falujukért kiálló bátor személyek, ott a falu védelme eredményesebb volt. Bár meg kell mondani, hogy minden falunak voltak és vannak élenjáró emberei, összefogó kollektívái, amelyeket mindmáig nem lehetett szétzilálni. Említem **Mayer István** merseváti – ma már nyugdíjas volt tanácsi dolgozónak és társainak példaértékű harcát. Másutt is akadtak ilyen emberek, ez kiragadott, de elismerést érdemlő példa. Fejből sorolta kis falujuk nagy állomásait az eltelt évtizedekben. „A mi falunkban a lakosság lényegében nem csökkent, ötszáznyolcvanan vagyunk ma is. 1976–85 között 44, 1985-től 22 lakás épült, jelenleg 7 van építés alatt. Ezekbe zömében fiatalok költöztek. A családok számának 44 százaléka fiatal. Most új utcát nyitottunk, amely Vidos József ismert szabadsághős nevét kapta. Vízművet 1975-ben avattunk és még új templom is épült 1980-ban. Van óvodánk és a legkisebb iskolás gyerekeknek az alsótagozatot is megmentettük! Fontos tény, hogy az aktív dolgozók száma 265, bár eljárnak 175-en, de a helyi üzemben 44 személynek még van munkalehetősége. Amennyiben a nyugdíjasok számát – 134 – a fenti aktív emberekhez számítjuk, akkor a mi falunk életképesnek mondható, van jövője. A nyugdíjasok többsége is egészségi állapotuknak megfelelően munkálkodik."

NEM LEPETT MEG, AMIKOR AZ ADATOKAT FEJBŐL SORAKOZTATTA ELÉM és csillogó szemből, néha az emlékek felidézéséből átérzem harcát, küzdelmeiket. Beszélgetésünk során egy vastag dossziéra könyökül, ebben vannak a „dokumentum-tanúk", vastag betűkkel írva a borítólapon: MERSEVÁT. Tehát nem csupán a falu két szélén jelzik a táblák, hogy egy kis faluba érkeztünk, hanem jól be van az vésve máshova is, leginkább a községükért tenniakarók lelkébe, az emberi szívekbe. A kicsikart eredmények nem jelentik azt, hogy gondtalan az ő világuk. Egyáltalán nem. Másutt viszont komorabb a kép, de nem azért, hogy ott nincsenek hasonló, falujukat szerető emberek. Vagy kihalt volna az aktivitás? A lepusztulás szomorú képét mutatják. És sajnos a többség helyzetére ez a jellemző.

KIRAGADOM A SORBÓL KÖCSKÖT, TÖRTÉNELMI MÚLTJA EGYIKÉNÉL SEM KEVESEBB. Elnézem szép címerét, mert ez is volt a Köcskyeknek, jelene már nem ragyogja körül. **Horváth László** nyugdíjas tanácstitkárnál kopogtatok, a kis faluk mindenese jegyzőjénél, a faluk robotosánál, a Munka Érdemrend arany fokozatával kitüntetett, a községét soha el nem hagyó személynél. Így kezdi: „A község sorsában semmiféle javulást nem látok, mert elöregedett. 1989-ben ezideig tíz halottunk volt, születés pedig egy sem. Továbbra is tart a köcski betegség: nagyon sok az öreglegény és számuk egyre szaporodik. Míg 1960-ban a két községrészben 804 fő élt, tíz évre rá, 1970-ben 618-an, ma már csak 372-en vagyunk. És itt van Nagyköcsk vázlatos falutérképe, ahova berajzoltam a házak helyzetét, mit és kiket takarnak a fedelük alatt a porták. A 60 lakóházból 12 üres, pedig a borgátai fürdő közelsége miatt 4–5 házat megvásároltak hétvégi pihenésre, még Siófokról is van a vásárlók között! Ma 28 házban laknak aktív dolgozók, 28-ban pedig nyugdíjasok. Hát ez a látlelet!

A legutóbbi évtizedekről mondja: „Tív év alatt majdnem 200-zal csökkent a lélekszám, ez elsősorban az állami gazdaság folyamatos leépülése miatt történt. Mostanra majdnem elnéptelenedett a falu, 53 százalékos a csökkenés 30 év alatt! A csökiek egy része Celldömölkön megtalálható. A község sorsában semmiféle javulást nem látok. Legjobban mutatja ezt a gazdasági leépülés, Kisköcskön két, Nagyköcskön öt család foglalkozik szarvasmarhatenyésztéssel."

HOGY MIT MUTATNA EGY ALAPOS FELMÉRÉS Kemenesalja mai falvaiban, az rendkívül tanulságos lehetne. Az idei Savaria Nyári Egyetemen a vasi falvak sorsáról tárgyaltak. Olyan érzésünk alakult ki, hogy a falvak nélkül. De távolabbról is belátták a szigorú tényeket. Ezt olvashattuk egyebek között a Vas Népe által közölt hiradásból: „...A biztos megélhetés hiánya következtében kialakult elvándorlással együttjárt, illetve egyenes folyamánya lett az alapellátást biztosító intézmények számának sorvadása, a szolgáltatások mennyiségének és minőségének csökkentése. A demográfiai erózió megfordíthatatlan folyamatnak tűnt, megfejelő gazdasági alapok hiányában jó néhány község a teljes felszámolás útjára került." Borgátára fordítva ez így hangzik: „...Borgátán 1851-ben 54 ház volt 342 lakossal. Ma 90 a ház – 197 lakossal! Valamikor két iskolája és két tanítója volt a falunak. Volt még fűszeres és kocsmáros, két cipész és egy szabó iparosa, valamint egy kovácsmestere egy segéddel. Ma: se tanító, se szabó, se kovács, se cipész. A boltos túl a nyugdíjkorhatáron, ha beadja a kulcsot, ki lesz helyette?"

Lehetne sorolni a fejleményeket és sorban a falukat egymás után, de azt gondolom, a kiragadott példákból általánosítani lehet. A kistelepüléses Kemenesalja nem egyedüli szigete az országnak. Teljességre, amint kezdetben írtam egy cikkben, vállalkozni lehetetlen, magunkbanézni azonban igen. A sorskérdést fel kell tenni: van jövője a falvaknak? Erre partnereim, akikkel ezen írás előtt elbeszélgettem összegzésként így feleltek: „...A **kis falvak sorsa egyenesen aggasztó!** A 150-200 lélekszámú falvak önerőből már nem tudnak újjáéleddni. Lassú sorvadásuk hosszantartó lesz, éledésük csak határozott falupolitikai változásokkal remélhető, persze csak remélhető! Azonban mégis bizakodóak vagyunk. Ehhez Berzsenyi művei is tanulságul szolgálnak, aki e tájon született reformeré, költőé, gazdálkodóé. Ő is, már 17[illegible] évvel ezelőtt ugyanígy aggódott falvaink sorsán. A mélypont után jött a „48", a jobbágyfelszabadítás és következett a falvak nagyszerű reneszánsza. 100 é[illegible] 1948-ig a falusi ember társadalmi élete olyan „meghitt" és szellemiségében gazdag volt, hogy a időnkénti gazdasági válságok sem tudták szétzúzni az összetartó közösségeket."

Kérdés, mi következik ezután?

Dala József

Olvassa az Új Kemenesalját!

Képviselőtestületek, önképzőkörök

Napjainkban sokat halljuk az önkormányzat kifejezést, talán nem is gondoljuk, eredete a távoli múltba nyúlik és nemcsak az úgynevezett igazgatási feladatot, a mai értelemben vett tanácsi munkát jelenti, hanem művelődést szervező feladatot is megoldott.

Az önkormányzat kezdete az árutermelés fellendülésével függ össze. Meggyorsítja a mezővárosi lakosság vagyoni rétegeződését. ebből következik, a mezővárosok előljáróira hárul a vagyoni réteg vezető szerepének biztosítása, a rend fenntartása, az elégedetlenkedők fékentartása, a céhek érdekeinek biztosítása. Az évszázadok során történt változásokat nem említve az 1871. évi XVIII. tc. egységesen szabályozza a községek szervezeti felépítését, a képviselőtestület jogait és kötelességeit. Ekkor kap az 1790-től mezővárosi címet viselő Kis Czell községi rangot. Lakóinak száma 1870-ben 843 fő. Lélekszámban több szomszédos község megelőzi. A törvény a községi önkormányzati jogot fele részben választott, fele részben virilis tagokból álló képviselőkre ruházza. (Virilisek a legtöbb adót fizetők.) A virilis intézmény bevezetése a községek egy részében kizárta a többséget jelentő kisbirtokos és vagyontalan osztályt a hatalom gyakorlásából. A képviselőtestület másik felét hat évre választották, úgy, hogy egy részét sorshúzás útján 3 évenként újra választják. A képviselőtestület hatáskörébe tartozott a község vagyona feletti rendelkezés, árvízvédelem, közrend, községi utak, közmunkák kézbentartása.

Már 1871 előttről Magasiból ismerünk jól működő községi vezetést. 1866-ból ezt olvashatjuk: a közügyek iránti érdeklődésből következik az utak jó állapota, jut pénz a „görbe utcák" kiegyenesítésére. A fiatalság énekkart és gyümölcstermesztő egyletet alakított, a gyakorlaton kívül szakkönyveket olvasnak. A kicsik és nagyok számára két iskola van. Az óvódára is „szép tőke" jött össze. Van olvasóegylet, ahol a kártya helyét a sakk foglalja el, a kocsma helyett az olvasóegyletbe járnak. Adná Isten, hogy e szellem minél nagyobb mértékben terjedne el, másutt is – írja a vidéket járó újságíró. Mindezt azért említem, mert a kiegyezés után megindult a kapitalista fejlődés és liberalizálódási folyamat eredményeként megkezdődik a polgári fejlődés intézményeinek kialakulása. Ebbe a folyamatba tartoznak különböző egyesületek, ifjúsági egylet, önképzőkör, olvasókör, az elnevezés azonos tartalmat jelent. Az egyesületeknek az a feladata, hogy fejlessze az elemi tudományokat, a közművelődést ápolja, az ipart, kereskedelmet és a földművelést előmozdítsa, az olvasást szükségletté fejlessze, mert „kis nép vagyunk, létünk attól függ, tudunk-e műveltségben előbbre jutni, lépést tartani a nyugattal" – írja a helyi lap 90 évvel ezelőtt. Ma ugyanerről beszélünk.

Több mint fél évszázadon keresztül minden községben működött 1-2 egyesület. Tagjaik nem felülről várták a segítséget, hanem közös elhatározással, közös akarattal kezük munkája nyomán teremtettek maguknak olyan otthont, ahol jól érezték magukat. A működéshez természetesen pénz kellett. Volt tagdíj, de a fő bevételi forrást a saját rendezvények adják. A két világháború között és utána néhány évig kiemelkedő szerepe van a színdaraboknak. A személyiségfejlesztésre gyakorolt hatását nem szabad elhanyagolni, továbbá azt sem, hogy a tanító vezetésével összefogják az ifjúságot. Az egyesületek működése a közösségi élet gyakorlásában valósul meg. Bár a könyv, újság, olvasás mint cél az első helyen van, többről van szó. Az esténkénti összejövetelek, vélemény- és információcserék, ismeretterjesztő előadások, közös és egyéni szereplések, versmondás, felolvasások, éneklés, a közéletre nevelés fontos műhelyeivé avatja az egyesületeket. Hiányát sokáig érezték.

A közösség jogait, a tagokat tömörítő közgyűlés útján gyakorolja. Az egyesület ügyeit a közgyűlés felügyelete alatt álló tisztségviselők és a választmány intézi. A felügyelet azt a fontos tényt jelenti, hogy a munkájuk ellenőrzése mellett a választmány döntései ellen a közgyűléshez lehetett fellebbezni bármely ügyben. Fontos döntésekhez a tagság kétharmadrészének jelenléte szükséges. Amennyiben 10 tag kívánta, titkos szavazással történt a határozathozatal. Titkos szavazással döntenek a tagfelvételről és kizárásról és más fontos ügyekről. E demokratikus szellemi intézmény működésének egyes pontjait most kezdjük újra gyakorolni.

Káldos Gyula

Helytörténet kéthetenként

A Celldömölk és Kemenesalja múltját kutató helytörténeti közösség a nyári szünet után elkezdte szeptembertől május végéig tartó foglalkozásait. A tagság javaslata alapján elkészült a program, amely felerészben a tagok által egy-egy előadásból, felerészben pedig kötetlen beszélgetésekből áll. A foglalkozások továbbra is kéthetenként, csütörtökön 18 órakor kezdődnek a Városi Könyvtárban. A 18. foglalkozási év programja a következő:

október:
A polgári fiúiskola története.
november:
A katolikus legényegylet története
december:
Az ostffyasszonyfai tűzoltó egyesület története.
január:
Edvi Illés Pál nemesdömölki lelkész, akadémiai tag írói működése.
február:
Stettner György és Vörösmarty barátsága.
március:
A zárdai iskolák.
április:
Sömjén és Mihályfa története című készülő könyv ismertetése.
május:
A kemenesaljai napok programja.

Az egyes címek alatt egy-egy tanulmány, dolgozat ismertetésére kerül sor. A másik, úgynevezett kötetlen beszélgetéseken, a hónap második felében a múlt egy eseményéről, évfordulóról, vagy a mából kiindulva a múlthoz kapcsolódva – az eddigi tapasztalatok alapján – élénk véleménycsere folyik valamennyiünk okulására. Szívesen látunk minden érdeklődőt.

K. Gy.

Olvasóink mondták a helyi önkormányzatról

Gyakran szóba kerül manapság, milyen legyen a helyi önkormányzat, milyenek legyenek a helyi önkormányzati intézmények, milyen nevet kapjanak ezek? Legyen helyhatóság vagy továbbra is tanács? Nevezzük képviselőtestületnek vagy elöljáróságnak? Milyen legyen a helyi önkormányzati szervezetek és a megye viszonya? Hogyan tekintsünk az elmúlt negyven évre, a tanácsok eddigi munkájára?

A kérdésekre olvasóinktól kértünk és kaptunk választ. Íme:

21 ÉVES, LEENDŐ TÖRTÉNELEM SZAKOS TANÁR:

Meg kell adni a lehetőségét, hogy a választott testület minél több kérdésben itt helyben dönteni tudjon; ehhez jog is kell és hozzáértés is. Az erre hivatott testület dolga nem csupán a döntés, hanem az is, hogy együttműködjék azokkal a helyi fórumokkal, amelyek közvetlen kapcsolatban vannak az emberekkel. Ez azért fontos, mert – remélhetően – az intermedier (összekötő) kapcsolatok egyre erősödni fognak.

30 ÉVES MOZDONYVEZETŐ:

Nem politizálok, különösen amióta ilyen zavaros a politikai helyzet. A MÁV különben is még mindig állam az államban. Van saját egészségügyi ellátásunk. A beszerzési gondokon segít az ingyenes utazás. A szolgálat mellett helyi dolgokkal nem érünk rá foglalkozni. Mi különben is a MÁV-val az egész országot szolgáljuk. Hallomásból tudom – apám is, nagyapám is vasutas volt –, hogy valamikor Cell életében nagy szerepet játszottak a vasutasok. Tudom, hogy a „Hilton" helyén a gyermekkoromban felrobbantott Griff vasutas kultúrház volt, hogy létezett több vasutas egylet is, még a vendéglők között is volt olyan, amelyikbe csak vasutasok jártak. De ez már a múlté. Most a megélhetés a legfontosabb.

JOGASZ, KEZDŐ NAGYPAPA:

A már többször megújított tanácstörvény fokozatosan feleleveníette a korábbi gyakorlatból jónak bizonyult elemeket, mostani megújítása valószínűleg a polgári demokráciák modern mintáit is figyelembe veszi. Például az egykori körjegyzői rendszer– ha nem is ezen a néven – szinte pontosan újjászerveződött, a nem önálló tanácsú helységekben a régi típusúnak nagyjából megfelelő elöljáróság működik. A többpártrendszer a helyhatóságok kialakításában is lehet a demokrácia biztosítéka, mindenesetre a felülről jövő, kinevezésszerű vezetőválasztásnak vége. Ez vonatkozik a munkahelyi vezetők tanácstagi megválasztására is. Aligha elképzelhető a jövőben, hogy a munkahelyről kirendelt dolgozók alkossák a jelölőgyűlés többségét. Ezeket a jogszerűtlenségeket az új tanácstörvény nyilván ki fogja zárni. Döntő változás várható azonban – s erre célszerű a választópolgároknak odafigyelni – a tanácsi költségvetések forrásaiban. A helyi közbevételeknek egyre nagyobb hányada fog helyben maradni, de ezzel párhuzamosan a felülről kapott költségvetési támogatás a minimálisra szűkül majd, a legszükségesebbekre, a legindokoltabbakra. A jól gazdálkodó helyi önkormányzat ezt a kieső támogatást leginkább az állami tartalékföldek ésszerű hasznosításával pótolhatja.

26 ÉVES, VAROSUNKBÓL TÁVOLI MEGYESZÉKHELYRE ELSZARMAZOTT TÖRTÉNELEM SZAKOS TANÁR:

A helyes központi érdek a helyi érdekkel nem ütközve is érvényesülhet, azaz nem feltétlenül a helyi érdek rovására kell érvényesülnie. A helyi testületek megválasztásában mindennemű felsőbb beavatkozás a demokrácia súlyos megsértése, a sztálini modell feltámasztásának veszélyével jár. Ilyesmihez a most kialakult pártoknak se legyen joga! Meg kell reformálni a bevételek újraelosztásának eddigi módját, a helyi bevételekből minél több maradjon helyben, csak a valóban nagyobb területi kihatású feladatok megoldására vonjanak el abból! Növelni kell a települések megtartó erejét, szolgáltatásokkal, (iskola, bolt, egészségügyi ellátás) helyi önkormányzattal.

44 ÉVES, MAGÁNVÁLLALKOZÓ:

Alapelvnek tartom az alulról építkezést, a tömegekre támaszkodást, amit a jelenlegi tanácsvezetés minden jószándéka ellenére nem mindig valósított meg. Hitelessége csak a helyi embernek lehet, a kívülről idehozott

folytatás az 5. oldalon

Egy aranydiploma, és ami mögötte van

Hét évtized nagy idő egy ember életében. Dolgozhat, tapasztalhat, örülhet és szenvedhet éppen eleget, aki megéli. Hát még ha a megélő ráadásul pedagógus is. Kant úgy fogalmazott, miszerint az emberre nem várhat magasabbrendű feladat és idegroskasztóbb szolgálat, mint az oktatva nevelés. S igaza van. Hiszen a pedagógus munkája alkotó, monhatnám művészi munka, mint a szobrászé, aki egy idomtalan kőtömbből csalogatja elő vésőjével az általa megálmodott alakot. A művész álmaiban előbb él a szobor, a székesegyház, a palota, a szimfónia, a kép, és tökéletesebben él, mint amikor megvalósul. Az eszmény mindig szebb, mint a valóság! Ámde az eszmények megvalósulásra váró értékek, amelyekkel az élet gazdagabbá lesz. Eszme hordozói lesznek, midőn a kőbe vésett, színekbe, szavakba, hangokba öltözött gondolat kilép az álmok világából, s bennük gyönyörködik az ember.

A pedagógus az emberség, az emberi méltóság, az emberi személyiség kimunkálásában fáradozik és építi a művelődésnek, az egyéni és társadalmi kultúrának, műveltségnek azt a szintjét, amely egy egész nemzet létének és népének kulturális magasságát, milyenségi színvonalát adja. Minden pedagógusnak, tanárnak, amennyiben hivatástudattal vállalta és készült fel erre a szolgálatra, a LÁMPÁS-feladatra, vannak eszményei. A megvalósulásuknak azonban tömérdek akadálya van az élő „anyagban", ezért a munkája sziszifuszi harc, szakadatlan küzdelem a jövő emberéért. S ezt csak mindent kibíró hivatásszeretettel lehet művelni, amelyben tudás, szigor, kedély, bölcsesség, humor, türelem, s remélő szeretet úgy fonódnak egybe, mint szivárvány színei az égbolton.

Úgy véljük, hogy mindaz, amit eddig elmondottunk, plasztikusan illik városunk és gimnáziumunk ama tanárára, aki immár a nyugalom éveit töltve éli életét közöttünk.

NÉMETH LAJOS tanár úr, aki a közelmúltban kapott aranydiplomát, ötven év óta plántálgatta a tudás magvait az egymásután sorjázó ifjú generációk szellemi tulajdonába. Minden bizonnyal nem hiába. Mindegyik tanítványa hordoz magában valamit abból, amit belőle kapott. Győriek mesélik: ahol a Rába a Kis-Dunába ömlik, a Duna vize – különösen eső után – szőke a homoktól, a Rábáé viszont sárga az útja közben föloldott anyagtól. A torkolattól a Rába ugyan nincsen többé, mégis kilométereken át követhetjük a nyomát, sárga sávját a vizének a Dunában. Valahogy ilyen a pedagógus, a tanár munkája is. A jó tanár nevelőmunkájának, emberi magatartásának hatása nem szűnik meg az utolsó nagy torkolattal, az érettségivel, hanem áttételesen folytatódik tovább az egymást váltó nemzedékekben. Így folytatódik Németh Lajos tanár úr nagyszerű, töretlen tanári, emberségre nevelő munkája is, sok ezerre tehető tanítványa életében.

Ki a jó pedagógus? A pedagógus író, tudós Németh László szerint az, akit „a kárpótlást nem váró ajándékozás enyhe mámora vezet végig az életen", aki „nem engedi, hogy a tananyagot őrző agy, mint az álló tó, bebékanyálazódjék", „aki elevenné, változatossá teszi az óráit", az „aki nem akar mást, csak tanár lenni".

Úgy gondolom, hogy aranydiplomája átvétele alkalmából nem csupán a magam, hanem városunk lakossága és minden volt tanítványa nevében is kívánhatom azt a tanár úrnak, hogy élvezhesse még sokáig, naponként a szükséges mértékben megújuló erővel s egészséggel, szeretett családjával együtt a nyugalom éveit. Fény nevére, Áldás életére!

Nádasdy Lajos

Három hír a celldömölki tanácstestület munkájáról

Celldömölk Város Tanácsa szeptemberi ülésén elfogadta a zajvédelemről szóló tanácsrendeletet, amely többek között jogi alapot nyújt a környezetet zavaró szórakozóhelyek bírságolásához. Sokéves vita zárult le Pityervár városrész új területfelhasználási javaslatának elfogadásával, mely szerint a külterületen létesítendő mezőgazdasági, ipari jellegű épületek mellé lakás is építhető.

Folytatódott egy másik polémia: a tanácstestület elvetette a Kemenesaljai Ifjúdemokraták Szövetségének azt a kezdeményezését, hogy a művelődési központ nevének „Kemenesaljai Művelődési és Ifjúsági Központ"-ra történő változtatásával a fiatalság nagyobb beleszólási lehetőséget és jogi garanciát kapjon a ház kulturális programjának kialakításába.

Celldömölk Városi Tanácsa Végrehajtó Bizottságának szeptemberi ülésén döntés született az ÁFOR-töltőállomások rekonstrukciójáról, több kútfej felállításáról, új, a városképbe illeszkedő kezelőépület és autósbolt felépítéséről. A végrehajtó bizottság a bekerülési költségekhez mintegy 3,5 millió forint értékű pénzátadással, társadalmi munkával és a terület új forgalmi rendjének kialakításához szükséges munkák elvégeztetésével járul hozzá.

---

folytatás a 4. oldalról

esetében semmi biztosítéka sincs annak, hogy képes a helyi érdekeket képviselni, érvényesíteni. Ekkora városban, mint Celldömölk, még a helyi, a „bennszülött" szakembergárda is megoldható. Az alulról építkezés alapja a választókörzet legyen, a lakóterület. Az is elképzelhető, hogy a tanácstag mellett létezzen egy választott bizalmikból (utca-, háztömbbizalmi) álló csoport, amely a lakossági észrevételeket, javaslatokat folyamatosan el tudja juttatni a választott tanácstaghoz. A helyi intézményeknek, vállalatoknak ne legyenek döntési jogú képviselői a helyi önkormányzatban. Valakit a lakóhelyi választókörzetben ne azért válasszanak meg, mert valaminek a vezetője. A vállalatok és intézmények képviselői rendelkezzenek tanácsadói, véleményezési joggal, de döntési joggal semmiképp! A megyéknek se legyen a helyi önkormányzattal szemben utasítási joga, váljon a megyei vezetés koordináló, szolgáltató, szaktanácsadó testülettté!

TÖRTÉNELEM SZAKOS TANÁRNŐ, KÖRÜLBELÜL 30 ÉVE TANÍT:

Nem szabad felülről, kívülről semmiféle vezetőt még ajánlani sem. Ha a helyi vezetőnek, vezető testületnek valamiben hiányzik a szakértelme, álljon a rendelkezésére szakember vagy szakemberek munkacsoportja, ez utóbbi ne váljon a testülettől majdnem független apparátussá. A tanácsok történetében a folytonosság régi közigazgatáshoz viszonyítva igen hiányos, pedig az alapelvet átvettük. Sokáig tartott, míg a régi bíró vagy polgármester tekintélyét megszerezte a tanácselnök, a régi jegyző hozzáértését a tanácstitkár. A régi választási rendszer a képviselőtestületekben nem volt demokratikus. A legtekintélyesebb embereket választották, egy részüket vagyoni, befolyási tekintélyük alapján. De így vagy úgy elfogadott, megszerzett vagy éppen megérdemelt tekintély végleges elvesztésével. A falusi kisközösség a bizalmat különösen érzékenyen azonosította a megbízhatósággal. Hosszú távon visszaéléseket nem lehet elkövetni. Erre kellenek ma is biztosítékok.

NYUGDÍJAS AGRÁRMÉRNÖK:

A régi választási rendszerben a helyhatóságok felállításának tényleges antidemokratikus, de elfogadott eleme volt az első virilisták (legnagyobb adófizetők) részvétele a képviselőtestületben. Ságon például annak mindig tagja volt az Erdődy-uradalom és a bazaltbánya vezető embere. A további tagok megválasztásában is szerepet játszhatott a vagyoni helyzet, de itt már érvényesült a megszerzett tekintély. A testület választott tagjának nem kellett feltétlenül helyben születettnek lennie, de mindenképpen olyan embernek, aki hosszabb ideje bizonyította felelős kötődését a településhez. Vagy itt volt ipara, boltja, vagy itt dolgozott megbecsült értelmiségi beosztásban hosszabb ideje. Megbízhatóságért vagyonával, üzleti hitelességével, munkaköri tekintélyével felelt. Az elöljáróság tisztségeit is általában helyhez kötődő, de mindenképpen kellő hozzáértéssel rendelkező emberek látták el. Érdemtelenségük esetén nem volt esélyük rá, hogy más beosztásban továbbra is köztisztviselők maradjanak. A pártok természetesen törekedtek befolyásukat érvényesíteni, de jól felfogott érdekükben a helyi szokásjoggal nem helyezkedtek szembe. A megye a helyi bevételekből egy százalékosan meghatározott kvótát kapott, ebből tartotta fenn saját apparátusát, s ennek fejében látott el közérdekű területi feladatokat.

*

Sikerült felkeresni a talán egyetlen, környékünkön még elérhető **egykori falusi bírót is, Torma Józsefet Nagyköcskről.** Alig 18 évesen választották meg 1949-ben. A választásban már csökkent a virilisták szerepe, fokozódott a koaliciós pártoké. A falu népe más falvakban is a tanult embert kereste vezetőnek.

Elmondta, hogy nehéz körülmények között került a községi elöljáróság élére. Az elöljáróságnak kettős feladatot kellett ellátnia. Egyfelől végrehajtani az akkor már szaporodó és népszerűtlen felsőbb utasításokat. Másrészt a lehetőségek szerint védeni a helyi érdekeket. Nehéz volt eleget tenni a még a Horthy-rendszer utolsó éveiben bevezetett kötelező terménybeszolgáltatásnak, amely ekkorra már szinte elviselhetetlenné szigorodott. Súlyosak voltak a jóvátételi kötelezettségek is. A vezetőség csak annyit tehetett, hogy igyekezet megőrizni a főként kis- és középparasztokból álló falu életképességét, biztosítani megélhetését. A kuláklisták összeállítása is ebben az időben kezdődött. A felsőbb – akkori járási vezetés – módszereire jellemző volt, hogy aratás idején egy hozzá nem értő hölggyel kellett végigjárni a még le nem aratott, beéretlen táblákat, hátha azokat „szabotáló kulákok" hagyták lábon. (Egytől-egyig párholdas kisparasztok valószínűleg későn vetett búzája volt.)

Az egykori bíró köztiszteletben álló téesz-vezetőként ment nyugdíjba.

Léránt Ferenc

Javaslatok utcanév-változtatásra

Napjainkban szinte minden városban, községben felülvizsgálják az utcák, terek elnevezéseit. Ez többeket felháborít, némileg joggal kérdezik: ez most a legfontosabb dolgunk? Természetesen nem, de a sok jelentősebb tennivalló mellett ez is teret kaphat. Az utcanevek – talán nem kellően értékelve – a történelem folyamán nagy tudatformáló hatással bírnak. Az általunk javasolt mostani névváltoztatás csak az ott lakók véleményének meghallgatásával, demokratikusan történhet, s nem baj, ha több évig is eltart. A választásokig és a népszámlálásig kifejezetten káros lenne bármiféle változtatás. Kérnénk Celldömölk lakosait, juttassák el véleményüket a lapszerkesztőségbe.

JAVASLATAINK:

Április 4. utca helyett **Dorfmeister István utca**
Mint kiderült, a második világháború utolsó harcai hazánk területén nem ezen a napon voltak. Dorfmeister István, a jelentős barokk alkotó városunk katolikus templomát is gazdagította egy művével.

Barátság utca helyett **Dukai Takách Judit utca**
A barátság, mint politikai fogalom, meglehetősen kiüresedett napjainkra, gondoljunk egyes „baráti" országokra. Az egyik legelső magyar költőnő, Kemenesalja szülötte Celldömölkön feltétlenül utcanevet érdemel.

Béke utca helyett **Károlyi Mihály utca**
Méltóbbnak érezzük a nagy magyar politikusról és államférfiról elnevezni ezt az utcát.

Beloiannisz tér helyett **Nagy Imre tér vagy Ostffy tér**
Az 1952-ben kivégzett görög kommunista – akinek nevét község is viseli Fejér megyében – helyett a XX. századi magyar történelem legnagyobb mártírjának, Nagy Imrének a nevét javasoljuk a tér névadójának. Jónak tartanánk a tér régi nevét is: Ostffy tér.

Belovári István utca helyett **Kiss János utca**
Belovári István 1945 után a Nemzeti Bizottság vezetője, jelentős szerevet játszott a földosztásnál, a papok szőlőjéből önmagának a legszebb részt osztva. Kiss János költő-püspök pedig a dömölki evangélikusok lelkésze volt, Berzsenyi felfedezője. Az utóbbit tartjuk jelentősebb személyiségnek.

Építők útja **helyet** **Babits Mihály utca**
Valószínűleg azért kapta ezt a nevet, mert a TÜZÉP felé vezet, ahol építőanyagot is kapni.

Hámán Kató utca helyett **Kiscelli utca**
Mivel városunkban van Pórdömölk és Nemesdömölki utca is, a történelmi városrészek közül Kiscell is kapjon utcanevet.

Kisdobos utca helyett **Bethlen Gábor utca**
A névváltoztatás nem szorul különösebb indoklásra.

Lenin utca helyett **Koptik Odó utca**
Véleményünk szerint Koptik Odónak köszönheti városunk, hogy kiemelkedett a környező falvak közül, s most Kemenesalja központja.

Május 1. utca helyett **Március 15. utca**
Március 15-ét felülmúlhatatlanul jelentősebb napnak tartjuk május elsejénél.

Puskin utca helyett **Janus Pannónius vagy Vitéz János utca**
Puskin világhírű költő, de a mi szívünkhöz közelebb áll akár a nagy magyar humanista vagy az ő nevelője, Vitéz János nagyváradi püspök.

Riczinger utca helyett **Hollósy Jusztinián utca**
Van Celldömölk városában olyan, ki a Riczinger nevet nem ismeri? Valószínűleg nem kevesen. Az első kommunista párttikár helyett javasoljuk a szép emlékű Hollósy Jusztinián dömölki apátot. A volt római katolikus leányiskola az ő nagyon jelentős adományának köszönheti elsősorban a létét.

Szabadság tér helyett **Szent István tér**
Szabadság? Hol vagyunk még ettől? Szomorú, hogy államalapító királyunk nevét városunk 110 utcája és tere közül egyik sem viseli.

Úttörő utca helyett **Virághalmi Ferenc utca**
A katolikus temetőben nyugvó 1848–49-es honvédszázados, az 1860–80-as évek egyik számottevő költője. Méltóbbnak érezzük őt névadónak.

Tanácsköztársaság tér helyett **Gyarmathy tér és Szentháromság tér**
A Tanácsköztársaságot ma már egészen másként ítéljük meg, elsősorban a nevében elkövetett vérengzések miatt. Jelenleg két teret is így neveznek, kapja vissza mindegyik a régi nevét.

Vorosilov utca helyett **Mátyás király utca**
Sajnálatos, hogy Sztálin feltétlen támogatójának és bűntársának ilyen sokáig utca viselhette a nevét.

Zalka Métá utca helyett **Géfin Lajos utca**
Zalka Máté nem jelentéktelen alakja történelmünknek, de szeretnénk, ha Géfin Lajos emlékét újra utcanév örökítené meg városunkban. Ő az I. világháború előtti Kiscell igazán tisztelt és szeretett alakja volt, akinek igazgatása alatt fölvirágzott a kórház, melynek szegény betegeit még a saját zsebéből is ellátta „útravalóval".

MDF Celldömölki Szervezete

Bemutatjuk Kemenesalja új szervezeteit (1. rész) MDF

Napjainkban a főváros és nagyobb városaink területén gombamódra szaporodnak az új egyesületek, társaságok, pártok. Celldömölk, a sok tekintetben alvó város, sem kivétel ez alól, bár itt jóval szerényebb formában és kisebb vehemenciával zajlik mindez. Folytatásokban közölt írásunk a Celldömölkön újonnan szerveződött pártokat, szervezeteket kívánja bemutatni.

Az MDF (Magyar Demokrata Fórum) képviseletében Szita Antalt kérdeztem.

– Hány tagja van a szervezetnek?

– 1989. március 30-án alakult a helyi csoport 21 fővel. Jelenleg kisebb jövés-menés után 27 fős a tagság.

– Kötődések fölfelé?

– Országos vezetőségünk van, amely hetente értesít minket a munkájáról, továbbá az elnökök járnak rendszeresen beszámolni, ahol óriási viták vannak, természetesen nem pártjellegű ülésen. Ez hozza a formálódást, s a rengeteg véleményből mindig kijön valami jó. Sok vita után, a lejáratott párttag szót sikerült törölni. Az MDF mindenki felé nyitott, nem tekinti magát pártnak, bár pártszerűen működik.

– Kötődések helyben?

– Vannak kezdeményezések, de nagyon nehéz megmozdítani az embereket. Az emberek fásultak, a pedagógus még mindig félti az állását, a vasúti mérnök szintén. A gyárakban gazdasági visszaélésekre utaló komoly összefonódások vannak, az emberek nem mernek szólni. Föllelhetők Celldömölk struktúrájában az igazi sztálinista maradványok. Például a vasút, a tsz-ek és a gazdasági szevezetek még mindig pártirányítással működnek. A mérnök nem kap szakterületet a vasúton, a tsz-parasztot megfenyegeti az elnök, ha eljön az MDF gyűlésére.

– Nem lehetne ezeket konkrétabban a nyilvánosság elé tárni?

– Nem, mert a szenvedő alany még mindig fél. Suttog a város a párt volt első titkárának visszaéléseiről, kártyacsatáiról, dorbézolásairól, de senki nem mer számonkérni, nyilvánosan fellépni. Irritálja az embereket azoknak a horribilis összegű nyugdíja, akik tönkretették ezt a gazdaságot.

– Ifjúsági szekció?

– Nem feltétlenül kell. A fiatalságot a programokra kell „megvenni", hazafiságra nevelni, s itt jön a pedagógusok óriási szerepe. Úgy kellene nevelni a fiatalokat, hogy ne érezzék azt nevelésnek. Ne ötórás litániákkal, hanem érzéssel és történelmi múlttal neveljük. Hagyni kell, hogy a fiatal fiatal legyen, s nekünk kell megteremteni ehhez a lehetőséget.

– Milyen lehetőségekről van szó?

– Először talán azt kell tudatosítanunk, hogy a jelenlegi helyzetet nekünk kell stabilizálni, ők pedig egyéniségük adásával ki tudják vezetni az országot ebből a válságos helyzetből. Ehhez életteret kell biztosítani számukra minden területen. A lakáshoz jutás feltételeit nagyban javítaná, ha a tanácsi lakásokból kiköltöznének azok, akiknek van miből, van hová menni. Akiknek balatoni villája vagy nagyértékű autója van, adja át a tanácsi lakást a rászoruló fiataloknak, hogy nekik is meglehessen mindez. Rendkívül irritáló a tanácsülésen megszavazott *hétszeres(!)* lelépési díj, mert ezt is nekünk kell megfizetni. A lehetőségekhez kapcsolódik az MDF mezőgazdasági programja is, mely olyan távlatokat, lehetőségeket nyit a parasztság előtt, mely a fiatalokat is vonzani fogja a föld felé.

– Választások?

– Az országgyűlési-választásokra komoly jelöltünk van, Dr. Gömbös Ferenc, aki nem sározódott be az előző, levitézlett rendszerben. A helyhatósági választásokon minden körzetben saját jelöltet indítunk, mert véleményem ezerint a város irányítására nem legitim a jelenlegi testület, beleértve a vezetőséget is. A város vezetését véleményem szerint mellékállásban is elláthatná egy menedzser típusú polgármester. A hivatal vezetését végezzék azok a hivatalnokok, aki értenek is hozzá, s ezért fizessék is meg őket.

– Kapcsolat a többi politikai szervezettel? FIDESZ? MSZP?

– A FIDESZ-szel konzultációs kapcsolatunk van, rendszeresen értékeljük a politikai eseményeket, hozzátéve saját állásfoglalásunkat. Az MSZP-vel már a kongresszus előtt volt szó a kapcsolat felvételéről. Ha még marad valaki a pártban, akivel le lehet ülni tárgyalni, akkor mi leülünk. Természetesen, ha az igény fennáll. Ehhez elengedhetetlen az esélyegyenlőség, amelyről jelen pillanatban szó sincs. Várjuk a pártvagyonból jogosan ránk eső részt. A Hazafias Népfronttal a város érdekében tartjuk a kapcsolatot, bár elmondhatom azt is, hogy a város javát, fejlődését akarva, akár az ördöggel is cimborálunk.

– Köszönöm a beszélgetést!

ROZMÁN LÁSZLÓ

Községeink közéleti hírei

BOBA Község Közös Tanácsa százezer forinttal járult hozzá a celldömölki kórház épületének rekonstrukciójához. Végrehajtó bizottságuk döntése alapján az általános iskola valamennyi tanulója számára térítésmentes tankönyveket biztosítanak, illetve 17 napközis gyermek térítési díjához napi 10 forinttal járulnak hozzá. Az iskola külső felújításához használták fel a lakosság településfejlesztési hozzájárulását is, melynek összesen 450 ezer forint a bekerülési költsége. November hónapban Boba és Nemeskocs községekben TIT előadást szerveznek az új vámjogi szabályokról, december elején falugyűléseket tartanak.

KENYERI Község Közös Tanácsa szeptemberi ülésén döntést hozott a Tanácsi Önkormányzatok Országos Szövetségéhez történő csatlakozásról. A HNF helyi szervezetének kezdeményezésére Kenyeri és Pápóc községben márványtábla állításával adóznak a II. világháború áldozatai emlékének. A tanács e költségekhez 30 ezer forinttal járul hozzá.

MESTERI Község Közös Tanácsa szeptemberi ülésén elfogadta Mesteri-Kemenesalja összevont rendezési tervének programját. Mesteriben a Dózsa utca páros oldalán társadalmi munkával egy hét alatt elkészült az új járda.

OSTFFYASSZONYFA község tanácsi vezetői tárgyalást folytatnak Weöres Sándor csöngei lakóházának átvételéről, ahol könyvtárat és emlékszobát kívánnak kialakítani. Csöngén felavatták a közadakozásból készült II. világháborús emlékművet.

SÖMJÉNMIHÁLYFA Község közös Tanácsa részére a KSH SZÜV 103 ezer forintot adott át a kastélyhoz vezető út megépítéséhez. A tanács végrehajtó bizottsága az általános iskola valamennyi tanulója részére ingyenes tankönyvellátást biztosít.

SZERGÉNY községben az Aradi utca járdaépítéséhez szükséges anyagokat a tanács beszerezte, a munkálatokat a lakosság társadalmi munkában folyamatosan végzi. Szergényben elkészült a buszmegálló leállósávja.

JÁNOSHÁZA Nagyközségi Közös Tanács Végrehajtó Bizottsága szeptemberi ülésén a jánosházai Livinszky utca nevét Szent István utcára, a Vöröshadsereg utca nevét pedig Vár utcára változtatta át. Jánosháza nagyközségben november 25-én a munkahelyi kollektivák részére „Mozdulj" sportvetélkedőt tartanak, november 28-án színházi előadás, decemberben asztalitenisz bajnokság, december 22-én karácsonyi hangverseny lesz.

Anyakönyvi hírek

BOBA:

Születés: Geiger László és Ambrus Rozália fia: Tibor László, Sebestyén Tibor és Kovács Ildikó leánya: Aliz.

NEMESKOCS:

Halálozás: Baráth Károly

CELLDÖMÖLK:

Születés: Szakos Sándor és Nováki Erzsébet fia: András Sándor, Molnár János és Söptei Erzsébet Teréz fia: Bálint, Vadócz Jenő és Sulyok Mária fia: Zoltán, Benkő Sándor és Hercz Stefánia fia: Dániel, Markocsányi Ernő András és Herbáth Lívia fia: Dániel Zoltán, Bognár Gyula és Hábetlen Ilona leánya: Zsófia, Kiss Csaba Sándor és Hajdu Ildikó leánya: Eszter, Garas Géza és Bosnyák Katalin leánya: Beáta, fia: István (ikrek), Nagy Csaba és Varga Violetta fia: Csaba, Őri Dezső és Czillinger Anna fia: Ádám Lajos, Bódi Lajos és Németh Krisztina fia: Krisztián, Németh József és Kalmár Erzsébet Ágnes fia: Dénes, Holpert János és Venczel Lilla leánya: Daniella, Farkas László Csaba és Zsámboki Csilla fia: Csaba, Németh Gábor és Bónicz Beáta leánya: Beáta, Molnár Zoltán és Berecz Andrea fia: Zoltán, Baranyai Attila és dr. Sebestyén Piroska fia: Bálint, Szajkovics Gábor és Katona Zsuzsanna Mária leánya: Zsuzsanna, Bakos László és Fodor Anna leánya: Andrea, Szabó László Zoltán és Pethő Andrea leánya: Veronika, Deutschbauer Zoltán és Szabó Judit Margit leánya: Beáta, Treiber Lajos és Zsupányi Szilvia leánya: Katalin, Kovács László János és Domonkos Veronika fia: László János, Gérczei Géza és Somogyi Ildikó leánya: Kinga Ildikó, Kőszegi József és Jakab Judit fia: Zoltán József, Dobány Gábor és Gőcze Csilla leánya: Dalma, Kazári István és Czilinger Ildikó fia: Ákos, Gersey Zoltán és Balla Katalin fia: Zoltán, Somogyi Gábor és Iván Rita fia: Csaba.

Házasság: Kertész József és Soós Zsuzsanna, Kőrősi János és Fülöp Anita, Farkas Csaba és Svendor Katalin, Farkas László és Kovács Erika, Varga Sándor és Somogyi Andrea, Borbély Sándor és Bárdossy Mária, Szántó László és Tóth Hajnalka, Farkas László és Kulman Zita, Dónácz György és Kiss Ibolya, Szabó László és Rózsás Erika Márta, Németh Lajos és Péntek Andrea, Szabó István és Limpár Tímea Erzsébet, Bakos Bálint és Szakál Rita, Gulyás László és Faragó Gyöngyi, Bakos Ottó és Bóczi Tünde, Kertész Pál és Tőke Etelka, Jánossy Tibor Attila és Kiss Etelka Mária, Pekk József és Kovács Csilla.

Halálozás: Varga József, Németh Lajosné Karácsonyi Erzsébet, Sebestyén Jánosné Sebestyén Mária, Pétervári István, Koppányi Károly, Vajay István, Somorjai Beáta, Gálik Lukácsné Nagy Beátta, Gálik Lukácsné Nagy Zsuzsanna, Sághy Antal Ferenc, Koltai Jánosné Molnár Mária, Boldizsár Gáspár, Hubai Mártonné Németh Éva, Géczi Józsefné Ruzsa Irma, Ölbei Ferenc, Szép Józsefné Kovács Rozália, Ábrahám Istvánné Török Ilona.

EGYHÁZASHETYE:

Születés: Kovács József és Molnár Piroska leánya: Kitti.

KÖCSK:

Halálozás: Molnár Károlyné Nagy Mária.

JÁNOSHÁZA:

Születés: Horváth Csaba és Vargyai Ildikó fia: Ádám Gergő, Kolompár Antal és Dömötör Gabriella fia: Antal, Horváth Géza és Zakor Tünde leánya: Vanda, Varga János és Mészáros Mária Teréz fia: Richárd, Rába György és Kovács Ildikó leánya: Rita, Aranyos Ferenc és Nagy Ágnes leánya: Beáta, Végh Rezső és Horváth Ilona fia: Rudolf, Bódis Zoltán és Bakó Rozália fia: Zoltán.

Házasság: Dancs Géza és Zsömle Ildikó, Árvai László és Lakatos Zsuzsanna, Poór Antal és Gőcze Rozália, Pércsics István és Bakó Ágnes Krisztina.

Halálozás: Váczi Ferenc, Tallér Józsefné Tóth Erzsébet.

KEMENESPÁLFA:

Születés: Darabos Ferenc és Nyári Piroska leánya: Brigitta Ibolya, Szatmári György Zoltán és Pál Gyöngyi leánya: Éva Lilla, Rosta Attila és Kocsis Ilona leánya: Boglárka, Bóczi Mihály és Zsupányi Katalin fia: Roland.

Házasság: Tóth Zoltán és Illés Andrea Tímea.

KELÉD:

Születés: Kovács László és Molnár Gyöngyi fia: Norbert, Zolnai László és Tóth Éva fia: László.

KISSOMLYÓ:

Halálozás: Steiner István, Farkas Béla.

NEMESKERESZTÚR:

Születés: Bogdán Péter és Bogdán Mária leánya: Erika Terézia.

Házasság: Forintos László és Móri Erzsébet.

Halálozás: Kiss Vince, Csonnó Boldizsár.

DUKA:

Házasság: Tatai Péter és Farkas Szilvia.

KARAKÓ:

Házasság: Vas László és Bognár Ilona.

KEMENESMAGASI:

Születés: Németh Gábor Ernő és Virág Piroska fia: Gábor, Király Tibor és Csiszlér Ilona leánya: Kitti.

Halálozás: Kovács Antalné Szalay Ida, Szalai Károly, Szuh József, Nagy Károly, Molnár Lajos, Tibortz József.

KENYERI:

Születés: Varga Ottó és Németh Gyöngyi fia: Gergő, Tóth Zoltán Ferenc és Őri Mária fia: Ádám Zoltán, Gábor Ferenc és Koronczai Éva leánya: Klaudia, Schmidéliusz Gyula Kálmán és Csihar Hajnalka leánya: Dalma.

Házasság: Szár János és Kovács Krisztina, Pataki Lajos és Németh Irén, Solymosi László és Németh Beáta.

Halálozás: Őri Jánosné Szabó Anna, Magyar Sándor, Németh József, Merácz Imre, Bencsics Gyula, Czinder József, Szabó Jánosné Németh Teréz.

PÁPÓC:

Halálozás: Kasza József

MESTERI:

Halálozás: Kalmár Ferenc

NAGYSIMONYI:

Születés: Szilágyi János és Horváth Judit fia: Gábor, Márovics László és Paluska Andrea fia: Gergely.

Házasság: Fodor József és Kovács Annamária, Cseri Lajos és Szákovics Anna.

Halálozás: Hegyi Sándor, Somlai Gyula, Németh Istvánné Németh Mária.

TOKORCS:

Születés: Kovács Tamás és Hollósi Krisztina leánya: Zsanett.

OSTFFYASSZONYFA:

Születés: Szente József és Szalai Dóra fia: Norbert József.

Házasság: Szakács János és Cseszkó Rita Ilona.

Halálozás: Kiss József, Mihácsi Józsefné Ambrus Mária, Mesterházy Gábor.

CSÖNGE:

Születés: Kolompár Csaba Péter és Recsetár Szilvia leánya: Szandra Kitti, Pócza Ferenc és Horváth Éva fia: Gábor.

Halálozás: Pákai József, Varga Péter.

SÖMJÉNMIHÁLYFA:

Születés: Horváth Tamás és Horváth Ilona leánya: Veronika Ilona, Kiss Tibor és Böcskör Katalin leánya: Alexandra.

Házasság: Mesterházy Zoltán és Vas Ildikó, Józsa Sándor és Márton Gabriella.

Halálozás: Gersey Ottóné Kovács Ilona, Sali Árpád László, Timinszky Aladár.

VÖNÖCK:

Születés: Sebestyén Sándor és Rokk Zsuzsanna fia: Sándor Milán, Heller Ferenc és Gasparits Katalin leánya: Renáta.

Házasság: Papp Gyula és Szeifrid Judit, Recse József és Kozma Izabella, Beleznai László és Balogh Andrea Vilma.

Halálozás: Balassa Károly, Németh Istvánné Gál Rozália, Szabó Lajos, Szabó Lajosné.

MERSEVÁT:

Születés: Csonka Csaba és Szalai Rita fia: Ádám.

Házaság: Gombás Imre és Kemendi Judit.

Kemenesmagasiban a diáksportkörre — figyel a falu

Szergényben a focicsapatra

A közös községi tanácsot Kemenesmagasi és Szergény lakossága hozta létre, akárcsak a Haladás MgTSz-t. Ezért nem is meglepő, hogy mindkét község sportegyesületét és a nemrég alakult általános iskolai diáksportkört is támogatja a tanács és a termelőszövetkezet. A három sportszervezetnek egyenként közel 100 tagja van, akik szintén anyagilag és társadalmi munkával segítik az egyesületek működését. Ennek köszönhetően épültek és szépültek a községekben a sporttelepek, sportöltözők. Kemenesalja községei közül Kemenesmagasiban épült először bitumenes kézilabdapálya, a közösségi összefogás erejét példázva.

Kemenesmagasi község több mint 60 éves sportéletében voltak kiemelkedő évek és hullámvölgyek, de általában a folyamatosság volt a jellemző. Főleg ez utóbbi jellemzi a már több mint 25 éve Márkus Aladár egyesületi elnök irányítása alatt tevékenykedő TSz Sporteavesületet. Az idei évben a szabadidősportban nem jeleskedtek. Ez akkor is meglepő, ha okát tudják adni. Kemenesmagasi arrról volt híres, hogy a Falusi Spartakiád és TOT Kupa versenyein nemcsak tömegesen vettek részt, hanem eredményesen is szerepeltek a megyei és országos döntőkön. Reméljük, hogy e téren csak megtorpanás tapasztalható, s az elkövetkező években újra fellendül a szabadidősport, melyhez a községben minden feltétel biztosított.

Bár a felnőtt ifjúság esetében visszaesett a szabadidős sporttevékenység, annál örvendetesebb, hogy az általános iskolai diáksportkör megalakulása óta a legfiatalabbak körében megélénkült az ez irányú tevékenység. Az iskolai diáksportköri munkát Molnár Csaba tanárelnök és Sebestyén Zoltán igazgató, testnevelő tanár irányítja. Legfontosabb feladatuknak tartják, hogy a testnevelési órákon túlmenően, minden egyes tanuló részére rendszeres sportolási lehetőséget biztosítsanak. Erre kiválóan alkalmasnak tartják a diáksportköri foglalkozásokat. Ezek keretében, a korosztálytól függően, játékos vagy versenyszerű iskolai bajnokságokat, túrákat és iskolák közötti versenyeket rendeznek. A tömeges foglalkoztatások mellett kézilabda és labdarúgó sportcsoportot is működtetnek, hogy a legtehetségesebbeket a diákolimpián és az alapfokú területi bajnokságokon szerepeltetni tudják. A két pedagógus jó érzékkel vezeti a diáksportkört, eleget téve annak az elvnek, hogy minden tanuló sportoljon. De nem feledkeznek meg a tehetséggondozásról sem. Kellemes színfoltja a község sportmozgalmának a diáksportköri munka. Egyrészt azért, mert bizonyítja, hogy falun is lehet az iskolákban pezsgő sportéletet teremteni, másrészt azért, mert a sportegyesületek részére utánpótlást nevel.

Kemenesmagasi ifjúsági és felnőtt csapatai a megyei II. osztály fennállása óta meghatározói a bajnokságnak. Volt olyan év, amikor a bajnoki címért küzdöttek. Az utóbbi években ebbe nem tudnak beleszólni, de az ellenfelek most is jó középcsapatként ismerik el őket, olyan csapatnak tartják, amelyik meglepő eredményekre képes. Az 1988–89-es bajnokságban ifjúsági csapatuk az 5., felnőtt csapatuk a 8. helyezést érte el. Jelenleg is az a céljuk, hogy szórakoztassák szurkolóikat és megtartsák jó hírnevüket.

Szergényben azt tartják, ha nem lenne sportegyesület, még szegényebbek lennének. Itt is nagy múltja van a sporttevékenységnek. A lakosság igényli és szereti is a sportot. Ha szükséges, anyagilag is támogatja az egyesület elképzeléseit, különösen akkor, ha érdekeinek megfelel. A Mező Zoltán elnök irányításával működő egyesület néhány évvel ezelőtt kiesett a megyei II. osztályból. Azóta, mivel ifjúsági csapatot nem tudott indítani, még a körzeti bajnokságban sem tudott meghatározó szerepet játszani labdarúgó csapatuk. Ez év nyarán határoztak úgy, hogy megerősítik felnőtt csapatukat és ifjúsági csapatot is indítanak. Célul pedig a körzeti bajnokság megnyerését tűzték a csapat elé. Ezt a szurkolók is nagy lelkesedéssel fogadták és éves bérletváltással anyagilag is támogatják. Most, amikor e sorokat írom, azt kell mondani, hogy a labdarúgók jó úton haladnak a cél felé. Szurkolóikkal együtt remélem, a Piri Gyula által dirigált csapat továbbra is úgy szerepel, hogy bajnoki címmel örvendezteti meg Szergény lakosságát.

-y -e.

Kispályás foci:

25., jubileumi bajnokság

1989-ben immár 25 alkalommal írták ki a városi kispályás labdarúgó bajnokságot. Az 1965-ös első bajnokságba 6 csapat nevezett, és külön rendezték a hivatali és üzemi csapatok részére. Az üzemi csapatok részéről a MÁV Fűtőház, míg a hivataliaknál a Járási Tanács csapata nyerte a bajnokságot. 1966-ban már egységes volt a kiírás és 13 csapat vett részt a bajnokságban. Évről-évre népszerűbb lett a kispályás labdarúgás. A 60-as és a 70-es években egy-egy játéknapon több néző volt jelen, mint a bajnoki nagypályás mérkőzéseken. Az idei jubileumi bajnokság volt a legsportszerűbb. Mindössze 1 játékos került kiállításra, egy mérkőzést óvtak meg és „csak" négy mérkőzés maradt el. Minden valószínűség szerint a Honvédség csapata egy ilyen „ki nem állás" miatt búcsúzott el a bajnoki címtől.

A bajnokság végeredménye

1.	CELLÉP	18	11	2	5	57–47	24
2.	Honvédség	18	9	5	4	48–45	23
3.	Ruházati ISZ	18	9	3	6	50–47	21
4.	MÁV Építési Fön.	18	8	4	6	57–36	20
5.	ÉLGÉP	18	9	1	8	54–47	19
6.	Vízrendezés	18	9	1	8	47–46	19
7.	KERMODUL	18	8	2	8	47–48	18
8.	MÁV ÉHF	18	4	6	8	29–46	14
9.	Költségvetési Üzem	18	3	7	8	33–37	13
10.	MÁV Vontatás	18	3	3	12	31–54	9

A rendezők a csapatok részére meghirdetik ez évben az első teremlabdarúgó bajnokságot is. Bíznak abban, hogy ez a bajnoki rendszer is népszerű lesz a csapatok és szurkolóik körében.

ÚJ KEMENESALJA
Kemenesalja tanácsainak lapja
Szerkeszti a szerkesztő bizottság
Felelős szerkesztő:
BURKON LÁSZLÓ
Kiadja:
Celldömölk Város Tanácsa

Felelős kiadó:
DR. TÖMBÖLY TAMÁS
Készítette: Pannon Nyomda Pápai Üzeme
Felelős vezető: Fribert Jenő
Eng. sz.: III./PHF/194/VA/1989.

Sportról — röviden

– Az Eötvös Loránd Általános Iskola testnevelési osztályának működtetése a jövőben az intézmény Diák Sportegyesületéhez tartozik.

– 8 fiú és 11 leány kézilabdacsapat nevezett az alapfokú általános iskolai bajnokságba. A csapatok először selejtező mérkőzéseket játszottak, majd a legjobbak megmérkőznek teremben és szabadban is a sárváriakkal.

– A II. és III. korcsoportos kispályás labdarúgó alapfokú általános iskolai bajnokságba 26 csapat nevezett. A csapatok selejtező mérkőzéseket játszanak, majd a legjobb négy helyezett kétszer teremben és kétszer szabadban találkozik. Az egymáselleni mérkőzéseken döntik el a bajnoki címet.

– A három celldömölki általános iskola, valamint Jánosháza, Kemenesmagasi és Sömjénmihályfa nevezte be alsótagozatos tanulóit a teremlabdarúgó-bajnokságba.

– A Városi Diáksport Bizottság javaslatára, a vönöcki általános iskola 58 ezea forint pályaépítési támogatásban részesült. Az iskola bitumenes kézilabdapályát épít.

– A CVMSE hazai labdarúgó mérkőzésein Labdarúgó Híradót jelentet meg. A Híradóbar folytatólag közlik az egyesület és a város labdarúgásának történetét. Olvasható továbbá a város labdarúgóinak addigi szereplése, valamint aktuális sporthírek a labdarúgó csapatokról.

– Az Eötvös Loránd Általános Iskola Diák Sportegyesülete, atlétika és torna sportágakban versenysport szakosztályokat, míg labdarúgásban és fiú-leány kézilabdában sportcsoportokat működtet a jövőben.

Pontatlanságok az új térképen

Örömmel vehettük kézbe a nemrégiben megjelent Celldömölk-térképet. Hivatásomból adódóan alaposabban átnézve azonban kiderült, hogy a pontos tájékoztatásban két súlyos hibát is vétettek az összeállítók. Minden térkép szerves és elengedhetetlenül fontos része az alkalmazott méretarány közlése, de sajnos ez nem található meg a szűkebb pátriánkat egyébként precízen ábrázoló kartográfián. A mellékletként közölt Kemenesalja térképen pedig hiába keressük Boba községet. E hiányosságok a helyi viszonyokat alaposabban ismerők számára nem tűnhetnek kardinális jelentőségűeknek. A térkép viszont a környékünkre távolról érkezőknek alapvető információs eszköz, amelynek minden apró tévedése felesleges bosszúságok forrásává válhat.

Németh Tibor könyvtáros